

Απόψεις

Χωρίς αντίκρισμα

Η ΠΑΤΡΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ και επιμονή «μάθε παιδί μου γράμματα» ήταν κάποτε σοφή και είχε αξία τότε που τα πτυχία άνοιγαν τις πόρτες στην αγορά εργασίας και εξασφάλιζαν επαγγελματική και κοινωνική επιτυχία.

ΤΟΤΕ τα πανεπιστημιακά πτυχία, όλα τα πτυχία, είχαν αντίκρισμα. Τώρα δεν έχουν, όπως βεβαιώνεται από τα στοιχεία που δημοσιεύονται στον σημερινό «Φάκελο» της «Ε». Οι άνεργοι πτυχιούχοι αυξάνονται και πληθύνονται. Και πολλοί αναγκάζονται να κάνουν άλλες δουλειές, έως και χειρωνακτικές, για να ζήσουν.

Η ΜΕΓΑΛΗ ανεργία των πτυχιούχων, ωστόσο, δεν είναι παρηγοριά για τους 65.000 υποψηφίους που απέτυχαν στις εισαγωγικές εξετάσεις για μια θέση σπουδών στα ΑΕΙ και τα ΤΕΙ. Σε κάθε περίπτωση, η μόρφωση έχει την αξία της, που δεν υποβαθμίζεται από τη δυσπραγία στην αγορά εργασίας.

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ, επομένως, δεν είναι να μειώσουμε την παραγωγή πτυχιούχων, κλείνοντας σχολές ή βάζοντας αυστηρότερες προϋποθέσεις για ανώτατες σπουδές, όταν παγκόσμιο είναι το αίτημα για τη διάβιου μάθηση και τη συνεχή επιμόρφωση, ώστε να μπορεί κάθε επιστήμονας ή επαγγελματίας να παρακολουθεί την εξέλιξη στον κλάδο του.

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ βρίσκεται στην έλλειψη επαγγελματικού προσανατολισμού των νέων και ενημέρωσής τους στην κοινωνική εξέλιξη. Η τριτοβάθμια εκπαίδευσή μας παράγει πτυχιούχους, που η ειδικότητά τους δεν έχει ζήτηση ή ο επαγγελματικός τους κλάδος είναι κορεσμένος. Αυτό θα πρέπει να το γνωρίζουν συγκεκριμένα όσοι σπουδάζουν. Και το κράτος έχει την ευθύνη της ενημέρωσής τους ώστε να κάνουν τις επιλογές τους.

ΥΠΟΛΟΓΙΖΕΤΑΙ ότι πάνω από 17.000 γιατροί και δικηγόροι είναι στη στρατιά των ανέργων, στην οποία προστίθεται κάθε χρόνο το 1/3 (18.000) των 40.000-45.000 που παίρνουν πτυχίο και βγαίνουν στην αγορά εργασίας.

ΓΙΑ ΠΟΛΛΟΥΣ από αυτούς τους άνεργους μόνη διέξοδος είναι η ετεροαπασχόληση ή η υποαπασχόληση σε όποια δουλειά. Αρχιτέκτονες ή μηχανικοί δουλεύουν ως γκαρσόνια, πωλητές, πλασιέ κ.τ.λ. Άλλος δρόμος είναι να διεκδικήσουν μια θέση εργασίας μετέχοντας σε διαγωνισμούς, ακόμη και για κατόχους απολυτηρίου Λυκείου.

Η ΜΕΙΩΜΕΝΗ ζήτηση πτυχιούχων από την αγορά εργασίας δεν είναι άσχετη με το γενικότερο πρόβλημα της ανεργίας, που πλήττει κυρίως τους νέους, χωρίς να γίνεται τίποτε για την αντιμετώπισή του. Πρόκειται για πρόβλημα που θα έπρεπε, επιτέλους, να κινητοποιήσει την Ευρωπαϊκή Ένωση, πριν οι στρατιές των ανέργων με επικεφαλής τους πτυχιούχους βγουν στους δρόμους.

ΤΟ ΤΕΡΑΣΤΙΟ αυτό κοινωνικό πρόβλημα έχει αποδειχθεί ότι δεν μπορεί να το λύσει η οικονομία της αγοράς με τη σαρωτική, ανάληψη επέλαση του καπιταλισμού, που ενδιαφέρεται μόνο για την μεγιστοποίηση του κέρδους και αδιαφορεί παντελώς για την ανθρώπινη αξία και το αντίκρισμα των πτυχίων.